

GÜNDOĞDU SANİMER
SUYUN İNCE SESİNDE

ŞİİRLER

Birinci Basım : Şubat/1991

Kapak Düzeni :Ozan Grafik

Arka Kapak Fotoğrafi : Mustafa Reşat Sümerkan

İç Düzenleme : Ahmet Özer

GÜNDOĞDU SANİMER

SUYUN İNCE SESİNDE

ŐİRLER

I.

İKİ ÇOCUK KONUŞURSA

KuŖ sürüleri

uzak uğultulardır eski sevdalar
hüznümüz dolaŖır doruklarını
verilir yabanın birine ödöl
dökölür yüzyıllık testilerden
gizlice içtiğimiz Ŗaraplar

oysa uyanmıŖ çiçeklerim benim
sevgiyle okŖasam yapraklarını
duyar çarpıntısını yüreğimin
rengin ve kokunun bahçesinde
sürer sonsuz barıŖı doğanın

korkuyorum sislenen gözlerinden
özlem bakracını dolduran kuyu
ansızın ürküyor güvercinler
geçiyor yüzümüzden kuŖ sürüleri

ademin avucunda ıslanan elma
itiliyor kent dıŖına ağaçlar
uzatmıyor ıŖıęa kollarını
toprağına sevgiyle ektiğim tohum

değişim

şubat çıplaktı
uzun boylu ağaçların
o çalışkan dalları çıplaktı
ispinozların sevinciyle
sökün ettiğinde bahar

yemyeşil bir unutkanlığa hazır
fındık bahçeleri
tembel tembel uzandığında toprağa
güneş

bir serinlik düşüyor aramıza
ürperiyor bedenim
hazla

Unutmalısın insanın insana
Ettiği zulmü
Bahar sabahlarında
Doğaya bak sen

Güzelliğin yaşıyor
Çıplak
Şubat bahçelerinde

Dönemeç

-karşı koydu çağlayana alabalık
-alaca karanlıkta-

Öpüyordu çakıl taşlarını köpük
Uzuyordu geceden kalma rüzgarın
Mırıltıları

Kaçırıyor uçurtmasını çocukluğum
Dönüyor karanlığa karşı
Beklenmedik anılar ötelelerden
Öpüyor elini eski kapıların

Mutluluk sürer mi ey ömür
Bilemez çocuksa bir yürek
Savaşır devleriyle masalların
Sevincinde yelkenine tutulur
Akar ırmağında düşlerin

Çatlıyor gövdesi ağaçların
Işığı yitirdiğim yalnız sokaklar
Bakardı bana belki bir yıldız
Dönemeçler böylesine hoyrat olmasa

İki çocuk
Konuşursa

-raif özben'e-

1.

Kuzeydoğunun yaşlı balıkçıları
Uğradıkça hışmına karayelin
Yalnız limanlara sürüklemiş bizi
Sen güneş tutsağı ben yağmur
Bu yüzden ulaşamıyor elim sana
Sürecek anlaşılan ayrılığımız

Erteliyorum yüreğime sığınan dumanı
Bu deniz o denizle kucaklaşır diyorlar
Yorgunum/kürek çektim ömrümce
İki dalgın martı duruyor başucumda

Rüzgarın sesini dinliyorum/
Buca akşamını

Bir balkon uzatıyor borazan çiçeklerini
Eski bir müziğin önüne geçiyor gün kardeş
Ve bir ana taşıyor kucağında geceyi

2.

Şimdi kim topluyor zeytinleri
İki çocuk konuşursa bir gün
Büyür tanyelinin ortasında gözleri
Dünya ırmağında akanlar kimdi
Kızarmış güz yapraklarıyla geziniyor
Sudan çıkardığım insanlar
Karışıyor arasına çimen çocuklarının

Çözüyorum düğümlerini elimin
Yeni bir petek kuruyorum sözüme
Bu yüzden ağaç konuşur/kuşlar
Senin ve benim yerime

Özgürlük çiçektir yarın çocuk
Deniz mutluluktur gece yasa
Biter yargısı yabanılın gün gelir

İşte şiirim giz dolu ırmak
Bulup çıkardılar onu
Doğurduğum çocuklar

Mektup

Kim silebilir sözcükleri çocuksa
Yıldızlarınız
Örtse de gizlerini sağır yorganı gecenin
Yenik düşer bir ozanın türküsünde

Kadınlardı
Dizelerin arasına sakladığım severler
Öğreniyor susmayı yağmurdan sonra yüzün
Çarptığını duyunca delirmiş bir yüreğin

Akıyor günler anısında kuzeydoğunun
Gül karanfil değil oylumunda denizin
Değiştirir gömleğini sürünüp gider hayat
Sınırsız acılar gelir

O bizim sevgimizdi ince nazlı
Çağlar şarkılar hüznün
Gazellerle kolkola yürüyoruz
Okusam dinler misin nedim'i

Ovidus'un öğretisi yanibaşımda
Sevi sanatını içeriyor ağulu maşrabalar
Çıkıp oturmuş güzeller mermer merdivenlerde
Karanlığına karşın çağın

Yeni bir sözcük bul gelirken
Yenilmemiş olsun kötürüm savaşlarda
Yeni bir kitap bul
Öyle gel

Öğrenci

Bir kadın duruyor ölümün ayakucunda
Yalvaran gözleri düşüyor üstüme bıçak

Parıltısı

Yaşama öylesine bağlı kül ve dumanda
Kan sıcaklığını sürüp götürdüğünde bedenim

Ne kadar kolaydı ve çabuk
Bıraksam söneverecek alevi binlerce mumun
Sen zavallı bir hücresin/kaç bardak su ve tuz
Ve yitip giderdi tutkuların anılarında

Ameliyat odası telaşını büyüttüğünde
Sonsuz çabukluğu öne çıkardı ellerin
Boğazını sıkıyordum ölüm damarlarının
Bir bebek çıkarıyorum kan kuyusundan
Bir musluğu kapatıyorum koşaradım

Benim sözüm bu kadar ey hayat
Sarışın günüşiğini sen getir
Uzak dağlardan
Sen uyandır artık kuşları yatağında
Öpüver bir kadının soluk dudaklarından

Ölüm öğrencisiyim ben
Kim bilebilir benim kadar
Ocaklarda yanarken ağlayan odunların
Onların da bir canları olduğunu güzbitiminde
Sevgili kucağında uyur gibi doğanın

**Bulutun
Arkasında
Meksila**

Heyelan
Yalan
Tevatür yürümüş dağ
Meşeunkıran

Adı topraktı ölümün
Bir de yaşarken örtseydi üstünü
İnsanların
Yabanıl bir coşkuyla kudurup doruklardan
Zalim homurtularla atıldı ansızın
Yatağına o nazlı derenin

Konuştı toprağın altı günler boyu
Belirsiz boğuk iniltilerdi
Anlaşılmaz bir dilde söyleşti
Toprak ve insan

Yıkılacak başımıza kurtarın bizi
Kayboluyor alacakaranlıkta
Kahveci saffet öztürk'ün sesi

Anlattılar sana tarihini dağın
Kimıldamadın
Sendin o
Biricik erdemi ihmal olan
Acımasız insan

Gündeminde ninniler büyütür çağ
Görmedi uykusuz gözlerini
Ağırbaşlı sessiz dağlarımızın

Kimse beklemiyordu öyle değil mi
Usunu yitirmiş yağmur
Delicesine koşuyor gökyüzü oluklarında
Oturmalıydı sanık sandalyesine
O aldı aklını başından toprağın

Yağmurun suç ortağı Değirmendere
Terketti yüzyıllık döşeyini
Aldanıp yasadışı sevdalara
Geçip gitti üstünden onca insanın

Orada maçka'nın omuzbaşında
Meksila/cevizlik/çatak
Anıtsal bir çamur yığını mıdır
Karıştığında kefensiz gömülenlerle
Akıp kaybolmuştur eski gömütler

Yoksa gerçek suçlu ölenler mişdi

Umut Öztürk/onur Öztürk
Genç bile değil
Çocuktular

Bu gizler sığınağı koyaktan
Gelip geçenler
Hangi ulustan olursanız olun
Suçlu bulundunuz
Dağlarımızın
Güzelliğinde
Yananlar

Altmış dördüncü kişi
Neşat bülbül
Bulunamayan

O günden beri
Acının gözlerinde ıslanır rüzgar
Ve yağmur
Utancın yaşmağını örter yüzüne
Derin inilti ler duyulur aş ağı lardan
Dere yatağı ndan

Unutulur elbet yitip gidenler
Mañsetlerde
En yeni yıkımlar soluklanırken
Bir bulutun ardında kaldı meksila
Sessiz/hüzünlü düşüncelere dalmış
Dağlar

Heyelan
Demek yalan
Yürüdüğünde pişman
meş eunkıran

II.

GÖKYÜZÜ EZGİLERİ

Son yargı

Şehrin ortasına çakılı bilge ağaç
Köklerinde ne var
Önyargı sütü akmış damarda
O çocuğun eli kırıp yoketti çiçekleri

Önlenemez boşalma edimi erdenliğin
Ökseotu o bizim yabanıl ırmağımız
Balıkların iki yüzlü denizi

Şehrin ortasında çürüyen ağaç
Barış öykülerin uyutmuyor gayri bizi
Kurudu beyaz gömlek astığımız dalların

Sonuncu yargıya gelirdi doğa
Kııardı kapısını yağmacı ölüm
Tanyelinde unutulmuş bir ozanın

Dönüş

-dostlara-

Yeniden asıldı kasketim paslı çivisine umudun
Kuşkular uğurluyor yüzümü eski evlerden
Sevinçle karşılıyorum kapıdan uzanan günü
Dünya dolusu çiçek var kucağımda
Coşkuyla katılıyorum şöleninize

Yağmurla yaşam yazılı aynı kitapta
İslanırdı/korkardı/ürperirdi dolsa avuçlarıma
Kuşlarla uçup giderdi ansızın sıcaklığınız
Uçardı lacivert uzaklığına boşluğun

Kim anlatır her yerde eskimiş yanlışılarım
Batık gemiler taşıyım yüreğimde
Analar biliyordu bir onlar
Bırakmadılar sevgiyle kaybolmuş ellerini
Sonsuz senfoniler içinde doğan çocukların

Şimdi

Umudun boyası var her yanımda

Yüzümü unutsaydım/hüzün yüklü o şarkı

Yeni dostlarım çıkagelirdi güzel insanlardan

Yeni ışıklar/yeni gölgeler/yeni

Sevgisi olacak yaşadığım yeni baştan

Koşup duruyorum köşesine doğunun batının

Düşünce uçan çocukların uçurtmaları süzülüyor

İşte önümde duruyor onlar/sizin mektuplarınız

Elinize sağlık can dostlarım ömür güllerim

Sevgisi
Yaşamın

Karatahtaya adını yazan zaman
Aşağıya akıyor
Dorukların soluk yüzüne bakan tan
Bunca emekle büyütülen sarmaşık
Ne varsa aşağıya akıyor

Aşağıda sinsi çağiltısı egemenliğin
Tükenişin küflü kemiksi dokusu
Dayanılmaz bir kokuda boğulur tarih
Bir de sen iniyorsun merdivenleri

Dere bir gün akar mıydı yukarıya
Bilisiz anama soran babamdı
Ben ıktım yoluna sonunda gllerin
Yalnızdı/yorgun bakışlı su perisi

Yukarıdan bakmaktı aşığılara
Zor koyaklar olmalı kuşların bildiğı
İnilir çoğaldıkça uğultusu
Bana duru görünen gle ulaştım
stm rtnce sevgisi yaşıamın

Aynı ezgiyle

Kızıl-kahve karıncalar geçti erkekçe
Alkışlarla okunan söylev tepelerinden
Koşaradım savaş düzeninde acımasız
Aynı ezgiyle çınlayan çingirakta

Onlarla gitse miydi eski papuçlarım
Gül yolmayı öğretmişler yol boyu
Sığmadı bu hoyrat bakışınız düşünceme

İşte uzakta durdum yılların içinde
Duyulmadı kaçırılmışım günlüğümü
Bildiğiniz şarkılara adanmıştı
Kılkuyruk bir mum bulmuştum sandık odasında
Şimdi duruyor orta yerinde bir sayfanın
Bir sabah yırtıverdim eski sözlükleri

Yine de buluşalım bir kutlu meyhanede
Şarkılar söyleyelim sevgilerde yıkanmış
Homurtusundan uzakta savaşların
Yeni sözcüklerle göynümeli şiirimiz
Başka yollar da olmalı nane kokan dağlarda
Kızıl-kahve karıncaların geçmedi

Gökyüzü Ezgileri

Gökyüzüne asılan güneşin yüzüydü
Yürüdü gitti tanımadan kıyılarını
Yeşil bir karanlıkta yüzen kentin

Özlemdir yansıyan pencerede
Demir soğukluğuna yapışan acılardır
Asık yüzlü dumanlar tutunsa eteğine

Yağmurunda güvercinler düşünceli
Çoğu uzağında uçup durmuştur
Şiir kitaplarının

Çimenle dertleştim kimse yoktu
Koyunların nazlı boynuna taktım
Mavi boncuklu çingırakları

Doğa senfonisinden çaldım bu ezgileri
Duyun ayak sesini gelen bahar olmalı
Yakındır çiçeklerin renklerle sevişmesi

Yazık ki grilerin gezdiği o gökyüzü
Çağlar boyu üstünü örtüyor kıyıların

Yürüdü gitti güneş tanımadan bizi
Soğuk kum üzerinde çıplak ayaklarımız
Bakakaldık ardından

Akasya

Düşer fırçama doğusu kararan deniz
Karayemiş ağaçları değildi çizdiğim
Gücenmesin bedros amca
Akasya dolduruyor kucağına doğa

Tepelerde kayalık kıraç deneyimsiz
Soluğu kesilmiş yeşil gri beyaz
Sarılmış boynuna ordu'dan trabzon'a
Yol boyunca akıp gider akasya

Defne bir durak beklediği
Haylaz doğauştü çocuğu varoluşun
Rüzgara satılmış kelebek kokusu
Bahar sonu namahrem yaz muştususu
Sevinçle tütüülenir kavuştuğumuz kavşak

Onlar yorumsuz güzelliği kuzeyin
Düğünsüz derneksiz gelinlerdir
Adına şiir yazılmamış

Kararan denizin doğusu mu dedin
Bir salkım akasya beyazı düşer önüme
Öyle mutlanarak girerim eve

Duru göl

Yaşam adıyla andığınız sarmaşık
Vurulup düşen üveyik sesidir
Burada yatıyordur korkulu bataklık
Siz gülünce yok olur aynalarda
Tanrısal sanılan yasalardır

İnsan adıyla andığınız arapsaçı
Pergel cetvel kavuğunda tutuklu
Nerde benim Uzakdoğulu gönlüm
Yoklar durur kapısını çağdaş surların

Uymuyor giysilerimiz ey dünya
Deney tüpünde bytedur çocuklarını
Yırtılsa gömleği bir akşamüstü zulmün
ıkarır ortaya çıplak güzelliğini
Bunalımda yitip giden bakışlarınız

Dalgalar dövüyor çakıl taşlarını
Nereden geldim buralara
Yengi yoktu savaşlarda kamıştım
Durulmuş denizlerdi yol boyu aradığım

Türkü

Kim ister yapışkan otları koşturup
Dört dörtlük bir hüzünde susmayı
Bu ses yanık kokusu/türkü
Titreşen alevidir ayrılıkların

Sevgi yüküyle ağırlaşan dizeler
Çıkacaktır o dik yokuşunu dağların
Ferhat'ın soluğunda kül olmuş şirin
Kerem asılı kalmış fanilasında aslı'nın

Bu değil uzunhavada yankılanan
Yaşanmamış güzelliğin özlemi elim
Bir incir yaprağı örtüyor pencereyi
Duymuyor göğsünü öpen serinliğini bahar

Gelin bir sevinç çılgılığı katalım havasına
Güldürelim yüzünü türkülerin
İslatmasın yaşmağının ucunu gelinler
Sazlar çalınırken yurdumda

III.

GÜMÜŞ SULARDA

Yalnız

Gül

Yüzüstü bıraktı güzü yaprak
Kandı iğvasına rüzgarın
Gözden kayboldu koruluğun orda
Sürünecek kirli yollarında kentın

Yaprağa özenildi bir gün
Yüzüldü acı bir suyun buyruğunda
Uçulan o tekil cehennem buzulu
Çoğaldıkça küçülür boyutları

Köşede su

Geç kaldım

Yol köşede

Sarsılıp dökülüyor çok eski kitaplardan

Kederli damlarda bozgun çitirtisi

Açıyor demir kapısını karanlık

Büyücü kanlı ellerini yıkasın

Tabutunda yalnız kaldı güz

Sığıyor sessizliğin koynuna

Bir başka yalnızlıkta açan gül

Örtüyor çıplak gövdesini ağacın

Gümüş sularda

Yıkanırdı tatasız deniz
Oynaşırđı poyrazın sesinde
Hışımđla çarpardı nazlı başını
Dalgın bakışına kayalıkların

Yorgundur
Yazgısı yaşlı balıkçının
Derin sularda yitip giden
Umut

Uğultusu yaşatıyor geceyi
Dalgalarda çarpışan şiir
Anımsar ışıltısını eski günlerin

Aldanma güzel balıkçı
Kumsalda yüzükoyun yatan zaman
Gizlice bakıyor sana
Dumanlı gözleri
Ölü balıkların

Gümüş sularda yüzer deniz
Geçim savaşında tekne
Kuş ölüleri vuruyor kıyıya
Görmüyor soğuk ışığını yıldızların

Suyun ince sesi

Donayazmış ağulu otlar gördüm
İlk kar düştüğünde yanmış dudakları
Kaygıyla soluklanan soluk bacalar

Uçsa kelebek çalılıklar üstünde
Bozkırın duyulsa kımıldanışı
Çıksa yuvasından yusufçuk

Kül yüzlü bir gül geçti yanımdan
Duymadı sessizliğin trompetini
Belirsiz bir denize aktı şiir

Başımın üstünde duran yazının
Saklanıyorum çok eski harflerine
Bakmadığım yerde suyun ince sesi

Korkuyorum yalnız kaldı şarkım
Yas tutmasın yağmur toprağında
Çiçeğini geri istediğinde doğa

O ilk gün

Sancılı bir gece uyandı benimle
Korkunun deli atına binmiş
Çatıyı uçuran sağır muştu
Beklediği bir yolcu var yaşamın

Taşıdım geceyi
Öpülmemiş dudağında üryan
Alacakaranlığın gülü

Çığlığa sığınyor gizemi
Çarpıntısında göğsün
Çatıya çıktığında tasa

Karnını okşar bir kadın umudun
Irmak olur akıp gider içinde
Sevginin bilinen adıdır ana

Yüklenmişti duvarına karanlığın
Nereden bellemiş özgürlüğü
Neler geçiriyor aklından bebek
O ışığın akmadığı denizde

Tanışıyor acıyla soluğumuz
Karaya çıktığımız o ilk gün
Ağlamak geliyor içimden

Yorgundu yürüdüğüm yol
Doğarken gördüm ışığınızı
Başını sudan çıkararak nilüfer
Onurlu güzelleşen evrende

Bir kırsal

Öykü

Sizdiniz o uysal kadın
Doğdunuz gizlenmiş sevincin yüreğinde
Uyudu beşikler büyüdünüz
Erişti arpa boyuna filiz
Bakınca tanrısal dokunulmazlık
Bedeniniz

Görmezdi gözyaşını çiçeklerin
Uzanır düşlerine komşu kızlar
Uyup kırsal bir rüzgara
Sevdalandınız

Zamandan önce gelişti yağmurda
Goncası göğsünüzün
Utandınız

Yasaktı adını anmanız
İlkbahar takıldı çocuk saçlarına
Komşunun oğluna kaçtınız

Çıplak ayak öpüyor toprağı
Tosunu bağlı sırtında
Yüzüyor yüzünde ter damlası
Yaşmağın ucuyla silinir
Yürünür emrin geri kalanı

Korkusu sizdiniz duman dağları
Akar pınar suları ara yerde
Gizemli büyüsüne ruhların
Ürpererek baktınız

Ulaştı esintisine eski günler
Birikti yağmuru avuçların
Yakar ateşini ocak
Köle isimsiz
Saklar çeyizini sandık odası

Değiştir gömleğini çağ
Değiştir doğa
Aynı duman uyuyor bacasında
Teneke damlı evin

Mevsim dokundu ölü ellerine
Bulutun yüreğinde kuş
Sizdiniz o kaybolmuş kadınlar
Öyküsü okunmamış

IV.

HÜZÜN TÜRKÜLERİ

**Bir şehrin
Son rüyası**

Uzarlarda bıraktığım şehirde
Soğuk bir rüzgar esiyordu, kıştı
Uzarlarda bıraktığım şehirde
Kalelerin burçları yıkılmıştı

Geride kalan şehrin sokakları
Burcu burcu sevda kokuyordu
Bordo ümitlerle dolu geceye
Zift rengi bir ırmak akıyordu

Şimdi uzarlarda kalan şehirde
Boğaza/marmaraya gemiler gidiyordu
Gemiler gidiyordu karadenize
Geride bıraktığım şehirde
Başlayamadıklarım bitiyordu

1958

Yasak sevgi

Cimri kadehler/ölü şişeler/anlamsız
Yıldızlar

Yeminlerin can çekişen sabrı
Çaresizliğin bekleyişi bölük pörçük
Artık bir damla suyu kalmamış deniz
Yanılmış olmamanın kahrı
Ve en güzel meyvesini çürüten ağaç

Şimdi bekçi düdüklere/yalnız sokaklar
Şimdi uykuda bıçaklanan karanlık
Kollarımda dolaşmayan gölge
Şimdi uzak uzak artık

1961

Özlem

Duvarı

Uzak şehirlerde seni düşünürüm sevdiğim
Bir yağmur boşanır karadamarlardan
Bir rüzgar kaldırır yaprakları
Seni hatırlarım

Susamış yalnızlığımın sofrasıdır
Bacaların selamı duman duman
Gülümser babil'den kalma şaraplar
Günahlar en hafif müzikle başlar
Seni anarım

Mektubun iki tp veronez yeŖili
Karanlıklar içinde paslı kilit
Tamamlar tablosunu renk renk
zlemleri vazgeçilmez sarhoŖluęunun

Uzak Ŗehirlerde her gün kahırlı
Zehir zıkkım ısırılmıŖ elmalar
Bir yağmur boŖanır kara damarlardan
Ve buluŖur elleri pencere camlarının
Seni hatırlarım
Ŗyeyen parmaklarım utanır

1961

Uzaktı çocukluğum

-mustafa cansız'a-

Yoktun bu şehirde
Aldın başını gittin denizlerden öteye
Sezmiştin belki bir yaprağın kılımtısından
Yıllarca sessiz sevdiğimi seni
Uzaktı çocukluğum böğürtlen dikenliğinde

Guguk kuşlarının çağrısını gizledim sizden
Avare dolaştım aranızda gülerek
Sevgi bir yerlerde kilitlediğim sandık
Çocuk acılarımı paylaşmadım sizinle

Doğduk yaşıyoruz ne olsa
Yaşıyoruz anlamsız günlüğümüzü
Ağaçları görmeden duymadan rüzgarları
Uydurulmuş kavgaları var evrenin
Bitmez bir gün yaşam bitse de

Yoksun bu şehirde sen
Ak saçların kapatmıyor yorgun başını
O akıl/o bitmez bilgi gömütü
Adını çoktan unutan dostlarla bitti
Seni çok uzaklara götürmüşüz meğer

Hangi akasya okuyacak şiirlerini
Hangi çiçek renk verecek günlerine
Neden çıkıp gelmiyorsun yıllarca
Sokaklara acılı bir gölge gibi düşmüyor belki
İçimde külçe gibi yoğunlaşan yokluğun

yazgı

yağmur ışığına adı karışan
yazgısı toprağa düşen bulut
git başımızdan
böyle günler daha çok
ağrıyor dizleri anamın

kendinden geçer miydi sokaklar
gençliği yürüdüğünde onun
tanıştırdı eğildiğinde yıllar
sevecenliğiyle evvelbaharın

sürer mevsimi ömrün
incelir gövde sona yakın
göz unuttur kendini aynada

ertele o kaçınılmaz tasayı
ertele çığığı gönlüm
yaşamak güzeldi birarada
gülleri açıldıkça sevincin

Dönüşüm

Göle düştü günüşiği

Kırıldı

Bunca umutlarımla büyümüştü

Zerdali ağacı kırıldı

Yazık

Baktıysa bir nilüfer

Yüzünü tertemiz sularda yıkamış

Yaşam yeniden renk mi buldu

Umut yeniden mi yeşerdi

İnsan yeniden mi aldandı

Yazık

Yemyeşil bir korkuydu kimin sevdiği

Batan bir güneşti kimi için

Acıları bir bakır tasa akıttım

Simsiyah bir geceydi uyandıığımız

Yazık

Varlık ya hep ya hiçti

Uçurtma elimden kaçtı

Yazık

Küçük kuş

Bir kırım türküsüdür
Dolar saçağına çocukluğumun
Karakışta sokağa atılmış minik kuşların
Çaresiz türküsüdür titreten yüreğimi

Kalepark'ın tepesinden bakıp durma hey
Aşağılarda deniz öyküsünü yazmaktadır
Bu özlem neyin nesi/ben kırım'ı hiç bilmem
Bütün derdim bir kırım türküsüdür

Bir kırım türküsüdür girmişse aramıza
Başka ne olabilir bu sınımsız sevgimiz
Yıllar çabuk geçiyor kenetli ellerimiz
Toprak bizi çekiyor yok haberimiz

Bu bir düş mü bostorgay nerede senin yuvan
Hangi yol kıyısında su bulup içeceksin
Beni bir akşamüstü çileden çıkaran kuş
Hangi denizi geçip yanıma geleceksin

Bir kırım türküsüdür
Dolar saçağına çocukluğumun
Yüzyıllar ötesinde kalan toprağım

İÇİNDEKİLER

I.	İKİ ÇOCUK KONUŞURSA	
	Kuş sürüleri	4
	Değişim	5
	Dönemeç	7
	İki çocuk konuşursa	9
	Mektup	11
	Öğrenci	13
	Bulutun arkasında meksila	15
II.	GÖKYÜZÜ EZGİLERİ	
	Son yargı	21
	Dönüş	22
	Sevgisi yaşamın	24
	Aynı ezgiyle	26
	Gökyüzü ezgileri	28
	Akasya	30
	Duru göl	32
	Türkü	34
III.	GÜMÜŞ SULARDA	
	Yalnız gül	36
	Gümüş sularda	38
	Suyun ince sesi	39
	O ilk gün	41
	Bir kırsal öykü	43
IV.	HÜZÜN TÜRKÜLERİ	
	Bir şehrin son rüyası	47
	Yasak sevgi	48
	Özlem duvarı	49
	Uzaktı çocukluğum	51
	Yazgı	53
	Dönüşüm	54
	Küçük kuş	55

o günden beri
acının gözlerinde ıslanır rüzgâr
ve yağmur
utancın yaşmağını örter yüzüne
derin iniltiler duyulur aşağılardan
dere yatağından

unutulur elbet yitip gidenler
manşetlerde
en yeni yıkımlar soluklanırken
bir bulutun ardında kaldı meksila
sessiz/hüzünlü düşüncelere dalmış
dağlar